

Свети Никита Ремезијански*

**КО ЈЕ ПРИМИО ТЕЛО ХРИСТОВО,
НЕЋЕ ОГЛАДНЕТИ У ВЕЧНОСТИ**

Колико год пута пијеш, задобијаш опроштај грехова и опијаш се у духу. Зато и апостол каже: „Не опијајте се вином, већ се испуњавајте у духу“ (Еф 5, 18). Ко се опија вином тетура се и кривуда. Ко се опија духом, укоренио се у Христу. И стога је благословена опијеност која дух чини трезним

5. Дошао си до олтара. Позива те Господ Исус (или твоју душу или Цркву) и каже: *Пољубиће ме пољупцем уста својих* (Песма над песмама 1, 1). Желиш да се сјединиш са Христом? Ништа милије од тога. Желиш са својом душом? Ништа држе од тога.

6. *Пољубиће ме*: Види да си чист од дваког греха, јер су преступи уништени. Стога те сматра достојним небеских светих тајни и стога те позива у небеску заједницу.

7. *Пољубиће ме пољупцем уста својих*. Ипак, због онога што следи, твоја душа (или људски положај, или Црква) види да је очишћена од свих грехова, достојна да би могла да приступи олтару Христовом (шта је

олтар Христов, него ли слика тела Христовог?). Види чудесне свете тајне и каже. *Пољубиће ме пољупцем уста својих*, односно Христос ме пољупцем целива.

8. Зашто? *Јер је боља твоја љубав од вина* (Пнп 1, 1). У ствари, боља су осећања према теби, боље су твоје свете тајне од вина. Боља су од оног вина иако оно има слаткоћу, има радост, има благодат. Иако су у њему радости овоземаљске, а у теби је љупкост духовна.

9. Још је тада Соломон увео венчања, било Христа и Цркве (или духа и тела или духа и душе). И додао је: *Твоје име је уље разлито; зато те љубе девојке* (Пнп 1, 2). Ко су ове девојке него ли душе појединаца које су одбациле старост овог тела и обновљене Духом Светим?

10. *Вуци нас, да трчимо за мирисом твојих уља* (Пнп 1, 3). Пази пта каже. Не можеш да идеш за Христом, ако те он сам не вуче. Зато да знаш: *(Кад ја будем подигнут (од земље), рече, све ћу привући к себи* (Јн 12, 32).

11. *Уведе ме цар у ложницу своју* (Пнп 1, 4) (ми бисмо рекли: у свој салон, у своју трпезарију). Ту су добре ђаконије, добри мириси, слодак мед, разно воће, разна јела и од многе хране састоји се твој ручак.

12. Дакле, дошао си до олтара. Примео си тело Христово. Чуј опет које свете тајне си задобио, слушај (светог) Давида који говори. Он је духом предвидео ове тајне и радовао се и говорио је да му ништа не недостаје. Зашто? Зато што, ко је примио тело Христово, неће огладнети у вечности.

13. Колико пута си чуо двадесет трећи псалм и ниси разумео? Обрати пажњу како се дотакао небеских светих тајни: *Господ је пастир мој и ништа ми неће*

недостајати; на зеленој паши пасе ме, води ме на тиху воду; душу моју опоравља, води ме стазама праведним имена ради својега; да пођем и долином сијена смртнога, нећу се бојати зла, јер си ти са мном; штап твој и палица твоја теши ме (Пс 23, 1-4). Штап – власт, палица – страдање је. Односно: вечно божанство Христа, али и телесно страдање. Оне је створио, ове искупио. Поставио си преда мном трпезу на видику непријатељима мојим; намазао си уљем главу моју и чаша је моја препуна (Пс 23, 5).

14. Дошао си до олтара. Задобио си благодат Христову. Стекли сте свете небеске тајне. Радује се Цква због искупљења многих. И весели се духовном радошћу што јој приступа оглашена породица. Налазиш ово и у *Песми над песмама*. Христа назива радошћу. Имаш припремљену гозбу, која се чини достојна небеске хране. Зато каже: *нека дође драги мој у врт свој и нека једе красно воће своје (Пнп 4, 16)*. Која стабла доносе красно воће? Сасушено дрво постао си у Адаму, али сада, кроз благодат Христа растете као плодносна стабла.

15. Радо прихвата Господ Исус и небеским достојанством одговара својој Цркви: *Дођох, рече, у врт свој, убрах смирну своју и мирисе своје. Поједох хлеб свој и мед свој, попих своје вино, млеко своје. Једите, рече, браћо и опијте се (Пнп 5, 1)*.

16. *Убрах смирну своју и мирисе своје*: каква је ово берба? Упознајте виноград и биће вам позната и берба. *Из Мисира, рече, си пренео чокот, у ствари, народ Божији. (Ви сте чокот). Ви сте грожђе, засађено као*

виноград. Као лоза дали сте плод. *Убрах смирну своју и мирисе своје*, односно, мирисе које сте задобили.

17. *Поједох хлеб свој и мед свој*: Видиш да у овом хлебу нема горчине, већ је сва слаткост. *Попих своје вино и млеко своје*. Видиш каква је радост која није окаљана прљавштином ниједног греха. Колико год пута пијеш, задобијаш опроштај грехова и опијаш се у духу. Зато и апостол каже: *Не опијајте се вином, већ се испуњавајте у духу* (Еф 5, 18). Ко се опија вином тетура се и кривуда. Ко се опија духом, укоренио се у Христу. И стога је благословена опијеност која дух чини трезним.

* Свети Никита (338-420) био је епископ Ремезијане (Беле Паланке) више од пола века (366-420), где је, како наука са великом сигурношћу потврђује, написао важне беседе (поуке) катихуменима и неофитима, химне (*Тебе Бога хвалимо*) и писма (*Палој девојци*). Из прве књиге сабраних дела светог Никите, упоредо латински текст и српски превод, (Друштво пријатеља манастира Дивљана, Београд 2007, превод Душица Петровић, приредили Живота Јоцић и Радомир Поповић), пренели смо краћи део из поуке новокрштенима о Светој тајни причешћа.